

skal tilkalde den Person, der kan antages at have Interesse i disse Syns- og Skøns- mænds Udmeldelse, og selv om man tænker sig et forkortet Varsel, vil den uudblivelige Følge være den, at det tager Tid med Udmeldelsen af disse Mænd. Denne Udmeldelse bør gøres saa simpel og saa let som muligt, den bør kunne ske ved Udfyldelsen af trykte Blanketter, som gives til den Brug, og det vil ingenlunde være vanskeligt ad administrativt Vej at træffe de fornødne Foranstaltninger for at betrygge Orden og Akkuratessse i den Slags Ting, hvis det anses for fornødent. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke skulde kunne gøre uden for København, hvad man har gjort her siden 1ste Januar 1862, og som jeg er overbevist om, til største Tilfredshed for alle praktiske Folk, som have med den Slags Ting at gøre. — Med det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Veth) er jeg enig i, at det vilde være saare ønskeligt at saa indført mundtlig og offentlig Forhandling i Søretterne uden for København, men jeg henholder mig derom til, hvad den højtærede Justitsminister har udtalt, at det lader sig ikke gøre i det foreliggende Lovforslag at saa indsat de fornødne Bestemmelser. Man kan ikke uden videre tage de paaagældende Paragraffer i Sø- og Handelsretsloven og sætte ind i dette Sørretslovforslag, naar man, og jeg tror med Føje, har indskrænket sig til at foreslaa Sørrettens Dannelse, og derimod lade Spørgsmaalet om Procesformen ligge til bedre Tider. Vilde man sætte det i Forbindelse med Loven om Sørretters Drettelse, saa er jeg bange for, at man der ved vilde lægge overmaade store Hindringer i Vejen for, at denne Lov hurtig kom til at træde ud i Livet, men jeg lever i det Haab, at det ikke skal vare saa meget længe, inden man kommer til en Procesreform, og derunder vil der naturligvis ogsaa blive Spørgsmaal om at tage procesuelle Bestemmelser for Underretters Behandling i Almindelighed og Sørretsbehandlinger i særdeleshed. Man har i Landstinget sat forskellige Smaating ind vedrørende den procesuelle Fremgangsmaade. De Bestemmelser, der ere satte ind, kunne være ganske hensigtsmæssige, og jeg vil ikke være saa strikent systematisk, at jeg vil gøre den Indvending imod de Tilfættninger i Landstinget, at de ikke passe videre godt ind i Rammen af Bestemmelserne om Sørretters Drettelse, men derimod høre mere hjemme under Proceduren. Men netop fordi jeg lever i det Haab, at det ikke skal vare længe, inden vi saa andre Procesregler for Søretterne, særlig i Retning af Mundtlighed og Offentlighed osv.,

har jeg ogsaa med nogen Misfornøjelse set paa de Endringer, der ere foretagne i Landstinget i § 1 sammenholdt med § 3, for saa vidt de gaa ud paa at indskrænke de foretlige Medlemmers Deltagelse i Retsforhandlingerne, saaledes som sket er i Modfættning til det oprindelige Lovforslag, og jeg kan af den Gruud heller ikke være enig med det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch), naar han mente, at man skulde gaa endnu videre og indskrænke deres Deltagelse til selve Paakendelsen. Det er min Mening, at for at de sagkyndige Medlemmers Deltagelse i Sagens Paakendelse kan blive, hvad den skal være, saa maa de have overværet alt, hvad der — for at udtrykke mig kort — er foregaaet mundtlig for Retten, og det er ikke blot Vidnesforhør og deslige eller Afhjemling af Syn og Skon, men ogsaa Parternes egne mundtlige Forklaringer, for saa vidt der bliver Spørgsmaal derom. Nu ved jeg vel, at det er blevet sagt i det andet Ting, at det blev der ikke Tale om i Søretterne, saaledes som Procesreglerne ere for Tiden, men det er jo en Fejltagelse. Søretterne have ikke blot at behandle civile Sager, men ogsaa kriminelle Sager, og hvad civile Sager angaar, er der dog nogle, hvor Parterne møde og selv give Forklaring, hvor ikke alt sker skriftlig — jeg sigter naturligvis til smaa Gældsager og Politisager. Af denne sidste Sort Sager vil der fremkomme ikke ganske saa, netop for Søretterne, og efter min Formening er det ikke rigtigt, dersom man vilde sige: de Dommere, som skulle dømme i Sagen, skulle ikke overvære de Retsmøder, i hvilke Parterne udtale sig for Retten. Ja, ganske vist bliver det væsentlige af, hvad der fremføres ved saadanne Lejligheder, ført til Protokollen, men efter min Mening kunne de Tilførsler til Retsprotokollen ikke sættes ved Siden af Paahøring af Dommerne af selve Parterne, ligesom der jo ogsaa kunde være Anledning for Dommerne, naar de ere til Stede, til at foranledige Tydeliggørelse fra de personlig mødende Parters Side af deres for Retten fremsatte Udtalelser. — Jeg gør endnu kun den Bemærkning med Hensyn til Udmeldelse af Syns- og Skønsmænd, som jeg glemte at gøre før, at naar det hedder i Sø- og Handelsretsloven, at det skal ske saa vidt muligt efter Forhandling med et eller flere sø- og handelskyndige Medlemmer, er der ved ikke sigtet til, at der saa vidt muligt skulde drages nogle sagkyndige Medlemmer med ind i selve den enkelte Udmeldelse, saaledes at den altsaa ikke kunde foregaa, undtagen man paa en Maade satte et lille Konfultum, bestaaende af Dommeren og et